

Γεννα
Ευδοσειο
Κυπρος-Αθηναί
Σπ. Π. Λαμπροῦ
Παφός

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ
ΥΠΟ
ΣΠ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

(Συνέχεια.)

Ἦσαν δ' οὗτοι οἱ Αἰγύπτιοι, ὧν ὁ βασιλεὺς Ἀμασις κατέκτησεν αὐτὴν τῷ 550 π. Χ. Ἀλλ' ἡ αἰγυπτιακὴ ἀρχὴ διήρκεσε μόνον εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη· τῷ δὲ 525 οἱ Κύπριοι ὑπετάχθησαν ἐθελουσίως εἰς τοὺς Πέρσας ἵνα σωθῶσιν ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ προσεχάλεσαν τὸν Καμβύσην. Οὕτω δὲ ἡ Κύπρος ἔγεινε μέρος τῆς πέμπτης περσικῆς σατραπείας, οἱ δ' ἐννέα βασιλεῖς ἔγειναν ὑπῆκοοι τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ ἡ νῆσος ἐξηκολούθει ὑπὸ τὴν περσικὴν ἀρχὴν προβαίνουσα εἰς τὰς τέχνας καὶ τὸν πλοῦτον. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτο μόνη φροντιστὶς τῶν Κυπρίων ἡ ὑλικὴ εὐημερία, ἀπεπειράθησαν πολλάκις νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τοῦ περσικοῦ ζυγοῦ· μέχρι δὲ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Ρωμαίων ἐπὶ τὴν σκηνὴν τῆς ἱστορίας, ἐπὶ πεντεσχεδὸν αἰῶνας, οἱ Κύπριοι ἐδράττοντο πάσης δυνατῆς εὐκαιρίας ἵνα τύχωσι τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁ βίος αὐτῶν ὑπῆρξε πάλη διηνεκῆς μεταξὺ τῆς κατηναγκασμένης θεραπείας τῶν ξένων δεσποτῶν καὶ τῶν ἐθελουσίων ὑπὲρ αὐτονομίας ἀγώνων. Καὶ συμμετέχει μὲν τῆς ἀποστασίας τῶν Ἰώνων κατὰ τῶν Περσῶν πᾶσα ἡ νῆσος πλην τῆς Ἀμαθοῦντος, ἀλλ' ἐπειτα ἀναγκάζεται νὰ στείλῃ ἑκατὸν πεντήκοντα μακρὰς νῆας ἐπικούρους τῶν Περσῶν. Τίς δὲν γνωρίζει ἔπειτα τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀθηναίων πρὸς κατάρκτησιν τῆς νήσου καὶ τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὸν θάνατον τοῦ Κίμωνος κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Κιτίου; Τίς δὲν ἤκουσεν ἀπὸ τῶν βάρων ἐτι τοῦ σχολείου, ὅτε ἐδιδάσκετο τοὺς λόγους

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΗΜΕΡΑ 24) 6/7/1889

τοῦ Ἰσοκράτους, τὸ ὁρατὸν ἔνομον τοῦ
ἀγαθοῦ τῆς Σαλαμίνος βασιλέως Εὐ-
αγόρου, ὅστις τοσοῦτον ὑπῆρξε φιλέλ-
λην καὶ φιλαθήναιος, ὥστε νὰ σταθῇ
ὁ ἀνδριάς αὐτοῦ ἐξ εὐνοίας ὑπὸ τῶν
Ἀθηναίων ἐν τῇ ἀγορᾷ; Ἀλλὰ καὶ
πάλιν ἔπεσεν ἡ νῆσος εἰς τὰς χεῖρας
τῶν Περσῶν μέχρι τῆς ἐν Ἰσῳ μά-
χης (333 π. Χ.), ὅτε οἱ Ἕλληνες τῆς
Κύπρου ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου καὶ ἐβούλησαν αὐτῷ διὰ μη-
χανῶν καὶ πλοίων εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς
Τύρου, ἐκδικούμενοι οὕτω μετὰ αἰῶ-
νας πολλοὺς τὴν Φοινίκην ἐκείνην, ἥ-
τις ὑπῆρξεν ἡ μεγάλη ἀντίπαλος τῶν
Ἑλλήνων καὶ κατὰ τὴν Κύπρον, ὡς
πολλαχοῦ τῆς Μεσογείου. Οὐδὲ περι-
ωρίσθησαν οἱ Κύπριοι εἰς μόνην ταύ-
την τὴν ἐπικουρίαν, ἀλλ' ὁ μὲν βασι-
λεὺς τοῦ Κιτίου ἐδωρήσατο εἰς τὸν
νεαρόν Ἕρωα μάχαιραν θαυμαστήν,
Κύπριοι δὲ ἄνδρες ἠκολούθησαν εἰς τὸν
ναύαρχον τοῦ Ἀλεξάνδρου Νέαρχον
κατὰ τὸν περίπλου τοῦ περσικοῦ κόλ-
που. Ἐπῆλθον ἔπειτα οἱ φιλόνηκοι

χρόνοι τῶν στρατηγῶν τοῦ Ἀλεξάν-
δρου καὶ πολλὴ ἐπεκράτησεν ἐν αὐ-
τοῖς ἔρις περὶ τῆς Κύπρου, ἕως ἐγένε-
το κύριος τῆς νήσου Πτολεμαῖος ὁ
Λάγος τῷ 306 π. Χ. Τότε δ' ἀπώλε-
σεν ἡ νῆσος ὑπὸ τοῦς Λαγίδας τῆς
Αἰγύπτου τὴν σκιάν τῆς προτέρας
αὐτονομίας, τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς καὶ
τὰς προνομίας, ἔγεινε δὲ κτῆμα τοῦ
αἰγυπτιακοῦ στέμματος. Οἱ βασιλεῖς
τῆς Αἰγύπτου ἐπεκλήθησαν καὶ βα-
σιλεῖς τῆς Κύπρου, ἰδιαίτερος δὲ ἄρ-
χων ἐστὲν λετο εἰς τὴν Σαλαμίνα κα-
λούμενος στρατηγὸς καὶ ναύαρ-
χος καὶ ἀρχιερεὺς ὁ κατὰ τὴν
νῆσον. Ἀλλ' ἡ δεσποτικὴ τῶν Λα-
γιδῶν δυναστεία καὶ αἱ ἐριδες μετὰ
τῶν Σελευκιδῶν τῆς Συρίας ἐπήνεγ-
χον τέλος τὴν κατὰκτησιν τῆς νήσου
ὑπὸ τῆς Ρώμης, ἐπελθοῦσαν δι' αἰφνι-
δίου καὶ βιαίου ψηφίσματος τῆς ρω-
μαϊκῆς συγκλήτου, ὅπερ κατηγορήθη
δεινῶς καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀρχαίων.
Συνέβησαν δὲ ταῦτα τῷ 59 π. Χ.

θὺς τῶν ἀγαλμάτων δὲν ὑπῆρχεν
Εὐαγόρας φιλέλλην βασιλεὺς οὐδὲ ὥρ-
μουν πρὸ τοῦ Κιτίου τριῆρεις ἀθηνα-
ϊκαί. Ἑβραῖοι μεταλλευταὶ ἐξώρυσσον
τὸν χαλκὸν τῶν μεταλλείων ὑπὸ τὴν
φρουρὰν ρωμαίων δορυφόρων. Ἡ ἀ-
ποικία δὲ αὐτὴ ἠϋξανε καθ' ἐκάστην
τέλος δὲ ἡμέραν τινὰ ἀφίχθησαν εἰς
τὴν Πάφον, ὑπάτου ὄντος τοῦ Παύλου
Σεργίου, δύο Ἰουδαῖοι εἴτινες δὲν ἤλ-
θον νὰ λάβωσιν, ἀλλὰ νὰ δώσωσι, δὲν
ἐζήτουν χαλκὸν, ἀλλὰ δίδεμον χρυ-

σόν. Ἐν τῇ γῇ τῆς Κύπρου ἐλάλουν
περὶ Ἰησοῦ καὶ τῶν διδασκαλιῶν αὐ-
τοῦ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας, ἀλλ'
ἡ νέα θρησκεία διεδόθη καὶ ἐστερεώθη
κατὰ μικρὸν καὶ μετ' ἀγῶνας πολ-
λοῦς καὶ αἱματηροῦς. Τέλος δ' ὅμως
ὑπερίσχυεν ὁ χριστιανισμὸς ἐν τῇ
νήσῳ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἰδρύθησαν
περὶ τὰς τριάκοντα ἐπισκοπὰς, ὧν
προϊστάτω δίκην μητροπόλεως ἡ Κων-
σταντία, ἥτοι ἡ παλαιὰ Σαλαμίς.
Διεδόθη δὲ ἡ νέα θρησκεία μετὰ τῶν
αὐτῶν καὶ ἀλλαχοῦ ἐξωτερικῶν τύ-
πων καὶ ἐπληρώθησαν μὲν αἱ ἀκταὶ
καὶ αἱ ἀκρώρειαι τῆς νήσου ἐκκλησι-
ῶν καὶ μοναστηρίων καὶ εἰκόνων θαυ-
ματουργῶν καὶ ἐφαίδρυναν τὰς ἐρη-
μίας αὐτῆς πανηγύρεις θρησκευτικαί,
ἀλλὰ δὲν ἐξέλιπε τελέως ἡ ἀνέμνησις
τοῦ παρελθόντος, παρὰ δὲ τὴν Πανα-
γίαν τοῦ Κύκκου καὶ τὴν Τροδίτισ-
σιν καὶ τὴν Χρυσορογιάτισσαν λα-
τρεύεται, ὡς λέγουσιν, ἡ Παναγία ἡ
Ἀφροδίτισσα. Ἀλλ' ἡ μιγὰς αὕτη ἀ-
γία δὲν εἶνε παιδρὰ ὡς ἡ Κύπρις καὶ
ἡ Παφία, ἀλλὰ στυγνὴ τις καὶ ἔχει
τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς μελαγχολί-
ας ὡς τις εἰκὼν ἱστορηθεῖσα ὑπὸ Λου-
κᾶ τοῦ Ἀποστόλου, κατὰ τὴν κοινὴν
δοξασίαν. (ἀκολουθεῖ.)